

הערת המחברת: סיפורים, גם אלו המתרחשים במקומות מרוחקים, לא נועדו אלא כדי לשמש כמסגרת ורקע לדילמות והתמודדויות המלוות את חיינו. אנו הצגנו סדר מאלף' כמתרחש בשנת ה'תתס"ח, לא נועדה אלא כדי המעיין, ולאפשר את המציאות הטכנולוגית המתוארת בגלגול הנוכחיים ואני, בתוך כלל ישראל, מאמינה בביאת המשיח, ואף על פי שיתמהמה עם כל זה אתכם שיבוא.

שומעים אחד את המחשבות של השני?" הוא שואל.
"זו יכולת מיוחדת מאוד", קולו של שמואל נע בין אישור להתפעלות.
"יש עוד אנשים או יצורים אחרים שיכולים לשמוע מחשבות?"

שמואל מהרהר רגע: "חוקרי טבע חושדים כבר עשרות שנים בקיומה של מערכת כזו אצל נמלים, דבורים, וסוגים מסוימים של וירוסים. בנוגע לוירוסים עוד אין לנו הוכחות ברורות, אבל כבר לפני שלושים שנה אומתה ההשערה שהמלכות בקן הנמלים פשוט יכולות לפתוח את מוחן לפני הנמלים האחרות, כך שכל אחת מן הנמלים יכולה להעזר בתודעה הקיבוצית הזו כדי לנווט את הדרך או למצוא אוכל. אני אתן לך לקרוא על זה, זה מרתק."

אצבעו של צמח מתווה מעגלים על גבי השמיכה. המילים נשמעות לו הגיוניות, והדבר לא משמח אותו. הוא אינו רוצה שעלעל יהיה המנהיג וברור לו שעלעל יכעס אם הוא יידע שהכוח ניתן דווקא לצמח. ואם חושבים על כך סביר להניח שגם ארי, המנהיג של הילדים האחרים שכבר עכשו היה שמח לפוצץ אותם, כזכור, בכלל לא ישמח לשמוע שצמח, כלומר הראש שלו או התודעה, הם המלכה של הקבוצה הזו.

וככל שגדלה תחושת הסכנה - כך גדל גם הפיתוי לבדוק האם היכולת אכן קיימת בו. האם לא דמיין או הִזָּה כשעמד שם בחדר, שמע את מחשבותיהם וראה את רגשותיהם של כל הילדים. של כל הילדים המוזרים עם המוח יוצא הדופן. הסופרמנים של ארז.

וכשהוא מתרכז בהם וחושב עליהם, הוא יכול לחזור ולהרגיש אותם, את מוחם, בקצה תודעתו. הם אחרים, שונים לגמרי ממנו ומעלעל, הם לוחמניים יותר וחדים יותר, לחלוטין נעדרים עדינות או רכות. הם תכליתיים, מעשיים, ולא מפחדים משום דבר.

"הדופק שלך שוב מהיר", אומר שמואל, וקולו מחריד את צמח, ששכח לגמרי מנוכחותו. "אתה מרגיש טוב?"

צמח מושך בכתפיו, ומתהפך אל הקיר. אין לו חשק לדבר. והוא גם לא בטוח שיצליח לעשות את זה, כיוון שהילדים האחרים שקודם לכן רק עמדו בקצה תודעתו תופסים כעת את כל תשומת ליבו. הוא רואה אותם, הוא שומע אותם, והוא יודע פתאום שעכשו הוא אינו נמצא בתוך מוחו אלא בתוך מוחו של עלעל, ודרך מרכז הראיה של אחיו הוא משקיף על הקבוצה כולה,

מזכירים אישיים אחראיים על ענייני כספים רבים, ויש להם סמכות נחמדה כוללת העברת כספים ליעדים בנקאיים שונים. הם גם אלה שמקבלים הוראות קניה ומכירה של מניות ומבצעים את התהליך בפועל. ובהתחשב בכך שבדיל הוא אדם, ולא מכונה, הידע הפיננסי שרכש במשך השנים האחרונות רחב למדי. והוא יודע אלו בנקים מסוכנרנים אלו עם אלו, ואלו בנקים אינם משתפים מידע.

הוא יכול, בקלות, להעביר מכל חשבון ארבעה חמישה אחוז מן הסכום שמוחזק בו אל חשבון בנק אחר. השאלה היחידה היא של מי יהיה החשבון הזה.

בעודו מתחבט במחשבותיו הוא מצמיד את האצבע השישית אל קורא טביעות האצבעות, ומבקש מן הארנק הממוחשב של הבוס לפתוח את החשבונות התפעוליים של הבית היתרה בחשבון העו"ש הראשי מפתיעה אותו. היא גבוהה מדי.

תוהה, הוא פותח את דף התנועות האחרונות, ונדהם לגלות שבמשך ארבע השעות האחרונות נפתחו כמה וכמה קרנות, נפדו תוכניות חיסכון, ונמכרו אגרות חוב בסכום של כמעט פי שניים מן הסכום הכולל המופיע בדף הראשי. והכספים הללו כולם מתפזרים כעת בשיטתיות בחשבונות הממוקמים בחורים נידחים, שלא זכו או לא רצו להצטרף אל מדינות הפדרציה.

וכיוון שמכירת אגרות חוב בסכומים גדולים כל כך דורשת גם סריקת אישון, ברור שאיש מלבד קראגונים עצמו אינו יכול להשתולל כך.

האם החליט קוסטאס לעשות עבורו את העבודה ולצבור עבור הילדים כסף במקומות מהם ניתן יהיה לשאוב אותו מבלי לספק את המידע לפדרציה?

או שאולי המצב מורכב הרבה יותר משאפשר להעלות על הדעת, וגם המיליארדר עצמו מתכוון כעת לבריחה אל מעבר להרי החושך?

שיניו של חלום מהתהדקות. האפשרות השניה אינה מוצאת חן בעיניו. למען האמת - היא מפחידה אותו. הרבה יותר נוח ונעים היה להאמין שהאיש מטיל עליו את האחריות כולה, פשוט משום שהוא מעוניין לשמור על ידיים נקיות.

אם גם אדם במעמדו של הבוס שלו חושש לעורו - הרי שהם שקועים עמוק עמוק בתוך ביצה שאיש אינו יכול לדעת מה היא מכילה. ואין להם ברירה אלא לפעול במהירות.

צמח מנסה לנוח, אבל מחשבותיו תוססות "נכון שאתה יודע שאני ועלעל